

ודוחה הגמרא: **הכא במאי עסקינן** — **כשיכול הבעלים להציל את קוריו עציו ואבניו**(42).

ואם כן, נדייק מהברייתא כך: דווקא בכהאי גוונא, שיודעים הבעלים על אבידתם, ולא ניסו להצילה — הרי אלו שלו. הא סתמא, במקרה דומה לזה, שיכולים הבעלים להציל, כגון אבידה שיש בה סימן, אלא שאינם יודעים באבידתם — חייב להחזיר! וכפי שאמרנו לעיל, שבכהאי גוונא מודה רבא לאביי שאין כאן יאוש, שהרי הבעלים יכולים להחזיר לעצמם את אבידתם.

ומקשינן: **אי הכי, אימא מה ששנינו בסיפא של הברייתא:**

אם היו הבעלים מרדפינן אהריהם [אחרי הקורות, העצים והאבנים] — **חייב המוצא להחזיר להם את אבידתם, משום שמרדיפתם מוכח שלא נתייאשו.**

ואי מדובר ביכולין הבעלים להציל, והיינו, שאף שמדובר באבידה שאין בה סימן, מכל מקום לא ימהרו בני אדם לזכות בקורות, אלא יניחום כדי שבעליהם יבואו לקחתם,

אם כן, **מאי אריא** שחייב להחזיר דווקא כשהבעלים מרדפינן אחרי אבידתם? **אפילו אם אין מרדפינן** — נמי לא נתייאשו הבעלים, וחייב להחזיר, שהרי הבעלים סומכים על כך שיוכלו להציל יום אחר! (43)

ומבאר הגמרא: **הכא במאי עסקינן** — באופן כזה שיכולין הבעלים להציל רק על ידי הדחק. ואם לא ימהרו להציל עתה — לא יוכלו עוד להציל.

ולכן, אם הבעלים מרדפינן, הרי זה מוכיח **שלא אייאוש** [שלא נתייאשו עדיין].

אבל אם אין מרדפינן — ודאי אייאושי מיאש. שהרי ידעו שאבדה מהם האבידה, ולא טרחו להצילה. אם כן, ודאי הפקירוה, והרי היא מותרת לכל מוצאה.

תא שמע: כיצד אמרו שהתורם שלא מדעת הבעלים — תרומתו תרומה?

הרי שירד אדם לתוך שדה חבירו, וליקט פירות, ותרם מהן תרומה על פירותיו של בעל הבית(44) **שלא ברשות הבעלים,**

אדם.

43. כך ביאר המהרש"ל לפי רש"י.

44. כך פירש רש"י, שמדובר בתרם לצורך בעל הבית. אבל הרמב"ם [פ"ד מהל' תרומות הל' ג'] כתב: "או שירד לתוך שדה חבירו וליקט פירות שלא ברשות כדי שיקחם ותרם וכו'". משמע מדבריו, שפירש בסוגיין שמדובר שלקט לצורך עצמו.

ותמה עליו הט"ז [יו"ד סימן של"א סקט"ו], אם כן, ודאי שיש לחשוש משום גזל! שהרי

42. כתבו התוס', דלא דמי הך "שטף נהר וכו'" לדין זוטו של ים, שאמרנו לעיל שמותר לכל אדם גם בלי יאוש, משום שבזוטו של ים מדובר שאינו יכול להציל, ואבודה ממנו ומכל אדם, אבל הכא מדובר שיכול להציל [ועיין במהרש"א].

ובעל המאור כתב, דבזוטו של ים מדובר שנשטף לאמצע הנהר, ולכן אבוד מכל אדם. אבל כאן מדובר שנשטף בצדי הנהר על ידי רבוי גשמים, וכשיחסרו שוב המים, יפלטו קוריו עציו ואבניו במקום אחר, ולכן אינם אבודים מכל